

[Korsgaard.]

Det er altsaa for saa vidt ogsaa behandlet, men jeg kan jo ikke sige, at jeg blev helt klar over, hvorledes Finansministeren selv mener, det rettelig bør behandles, om som et Formuetab eller som et Driftstab. Der kan jo ingen Tvivl være om, at det hidtil er behandlet som et Driftstab, og at det har belastet Driftsbudgettet med saa og saa mange Millioner. Der kan efter de Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte i Finansudvalget, jo heller ingen Tvivl være om, at ved den Kronenedskæring, vi i sin Tid foretog som en politisk Akt, og som vel nu næsten alene er Baggrunden for det Kurstab, her er Tale om, forøgede man Statsgælden med rundt regnet halvandet Hundrede Millioner Kroner. Finansministeren som i saa mange Tilfælde peger paa, at Statsgælden er nedbragt, har selv i Finansudvalget givet Udtryk for, at dette Beløb: halvandet Hundrede Millioner Kroner svarer saa nogenlunde til det Tab, som Finansministeren selv mener, der er, saa der kan efter dette slet ingen Tvivl være om, at man under det nuværende Styre faktisk har forøget Statsgælden meget betydeligt. Men jeg mener, at dette, at man har forøget Statsgælden meget betydeligt, ikke kan tjene til Grundlag for, at de aarligt kommende Kurstab paa Grund af Afdragene føres paa Driftsbudgettet.

Jeg maa altsaa vedblivende hævde, at det er regnskabsmæssigt forkert. Man maa her ikke glemme, at det Rentetab, som man lider paa Grund af Kurstab, selvfølgelig skal paa Driften. Det er ligetil, men derom er Diskussionen jo ikke. Diskussionen er alene om Afdraget, og der maa jeg altsaa vedblivende bestemt være af den Mening, at regnskabsmæssigt hører disse Tab ikke hjemme paa Driften. Men denne Opfattelse, som jeg har i Almindelighed, faar jeg bestyrket, hvor det drejer sig om de i Sverige optagne Laan. Der staar under Punkt 2 i Betænkningens Nr. 11, at paa de svenske Laan vil der driftsmæssigt paa Grund af Afdragene blive et Tab paa 725 000 Kr. Dette er mig nu oprigtig talt fuldkommen ubegribeligt og maa dog ogsaa, synes jeg, være en Regnskabsopstilling, som det da vistnok maa være meget svært at faa ret mange Mennesker til at forstaa. Forholdet mellem den svenske og den danske Krone er fuldkommen uforandret nu fra dengang, da Laanet blev optaget. Naar man desuagtet opstiller et Regnskab, som viser et betydeligt Kurstab, ja, saa synes det mig kun at kunne være en Konstruktion. Man kan sige, at Konstruktionen fører til, at Driften maa

bære et vist Beløb, og det maa føre til en vis Konsolidering; det er en Sag for sig. Men regnskabsmæssigt at gøre dette savner efter mine Begreber enhver forstandig Begrundelse. Men det er altsaa det, man har gjort. Det er det, jeg synes er urimeligt, at hele Fremgangsmaaden med Hensyn til Afdrag paa Statsgæld, hvorpaa der er Kursvingninger, er i den Grad uklær og i og for sig ogsaa urimelig, og derfor vilde det være meget ønskeligt, om man her kom ind i en ny Ordning. Om man saa, hvis man siger: Vi kan gaa ind i den Betragtning, at Kurstab paa Afdrag er ikke Driften vedrørende, til Gengæld vil sige: Ja, men saa til Gengæld maa vi have en større fast driftsmæssig Afskrivning paa vor Gæld, lader sig efter min Mening ud fra et fornuftsmæssigt Synspunkt høre. Man kan sige: Ja, men hvad Fornøjelse har man saa af det? Ja, det kommer an paa, for det er underligt flydende og foranderligt med Kurserne, som vi jo ingen Herredømme har over, ikke i den Forstand, at det jo kan antages, hvis Dollars gik op i Guldparitet, at saa Kronen vilde følge, for at nævne et meget udslaggivende Eksempel paa de Laan, hvorom det drejer sig. Men det fik saa være. Dette synes jeg dog, der vilde være Ræson i, men den Maade, man nu gør det paa, synes jeg er helt urimelig, men naturligvis, jeg nærer ikke alt for store Forventninger om, at der sker nogen Forandring, men jeg har da i hvert Fald villet give Udtryk for denne min Mening ved denne Lejlighed.

Finansministeren (V. Buhl): Med Hensyn til det principielle Spørgsmaal, hvorledes Kurstab paa Laan skal behandles, da er det min Opfattelse ... (Korsgaard: Afdrag) ... for saa vidt Afdrag angaar, ja, da er det min Opfattelse, at man maa gaa frem paa den Maade, at den Dag, Laanet er afviklet, er Formuen intakt. Jeg kan ogsaa udtrykke det paa den Maade, at det, der maa betales tilbage over Driften, er det Beløb, som skal tilbagebetales ud over det, man har faaet ind, dengang Laanet blev stiftet. Denne Betragtning fører jo til, at for saa vidt der, efter at man har optaget et Laan, indtræder Kursforandringer, som gør, at man maa betale mere tilbage, end man har faaet, maa Beløbet tages paa Driften. Jeg ved ikke, hvor det overhovedet ellers skulde tages, og jeg vilde ikke tro hvis man ser paa, hvordan man i private Virksomheder behandler disse Forhold, at der overhovedet kan findes nogen Virksomhed, som kan tage dette Forhold paa anden Maade end den, jeg her har nævnt. Det er